

har aldeles ingen Garanti for, at der kommer noget Hensigtsfyvarende ud deraf. Og naar jeg f. Ex. tager en mindre By som Maribo, finder jeg affurat det Samme, at Pleiebørnene staa under Sundhedskommissionens særlige Tilfyn. Det bestemmes, at der skal føres Fortegnelse over Pleiebørn, og at Pleieførældrene skulle være forpligtede til enhver Tid at give Sundhedskommissionens Medlemmer Leilighed til at gjøre sig bekendt med de Børns Vilkaar, de have at gjøre med. Det er affurat det Samme som her i Kjøbenhavn. Det er Sundhedskommissionerne, der skulle føre Tilfyn, men naar der ikke mere, tror jeg ikke, at Tilfynet vil blive virksomt, jeg tror ikke, at Loven vil gjøre den Nytte og Gavn, som vi Allesammen har ønsket. Jeg har ogsaa set et andet Sted — jeg vil ikke trætte ærede Medlemmer med at anføre mange forskjellige Steder — men jeg har set en Vedtægt for Tilføj Sogn paa Landet, den er omtrent som Maribos, men det tilføies, at til at gaa Sundhedskommissionen til Haande med Tilfyn kan af Sogneraadet udnævnes en eller flere Pleieførstandere, til hvem det umiddelbare Tilfyn overdrages. Der er lidt Mere at holde sig til, lidt mere Garanti, men som Sundhedsvedtægterne nu ere, give de ikke stor Garanti for, at Pleiebørnene ville blive behandledes godt, og jeg tror derfor ogsaa, at det i og for sig vil være meget hensigtsmæssigt og nyttigt at træffe de samme Bestemmelser for hele Landet, nemlig at udnævne Kommuneraadet til at føre Tilfynet. Da det er muligt, at det ikke er praktisk i Kjøbenhavn, kan man jo i Stedet for Kommunalbestyrelsen sætte Magistraten eller hvem det skal være, en eller anden Autoritet, der skal udnævne Mand og Kvinder til at undersøge Pleiebørnenes Tilstand, som det herefter vil ske paa Landet og andre Steder, hvor der ikke er Sundhedsvedtægter. Jeg tror, at det vil være den rigtigste og fornuftigste Maade, den Maade, hvorpaa man vil have den største Garanti, men naar der fra de høiere Autoriteters fra Justitsministeriets Side bliver holdt med Bestemthed paa, at det Tilfyn, der er fastsat efter denne Lov, skal være der, naar de ikke virkelig træffer andre effektive Foranstaltninger til Pleiebørns Vel, naar der altsaa fra Autoriteternes Side vil blive truffet saadanne Foranstaltninger, at man har fuldkommen Sikkerhed for det, saa kan det gaa an. Naar denne Lov kommer ud, og Sundhedsvedtægterne skulle revideres igen, forekommer det mig, at det for Justitsministeriet maa være temmelig svært Arbejde at skulle kontrollere eller paany undersøge disse Sund-

hedsvedtægter. Men naar Ministeriet vil gaa ind paa det og underkaste alle disse forskjellige Sundhedsvedtægter en nærmere Drøftelse, ved hvilken jeg ikke tvivler paa, at Ministeriet vil sørge for, at der kommer rigtig bestemte og nøiagtige Forholdsregler, som afgive gode Garantier, da kan jeg ikke have Noget derimod. Jeg tror kun, at det vil være naturligt, at Paragrafen bliver affattet paa den Maade, som Folkethinget har affattet den. Jeg skal imidlertid ganske henstille dette Spørgsmaal. I Tilfælde af, at der fra Landstingets eller Justitsministeriets Side skulle holdes stærkt paa, at den Bestemmelse, som Landstinget har sat ind, skal blive der, saa skal jeg ikke stemme derimod, men jeg har ikke kunnet undlade at udtale min Mening om Sagen. Jeg anser det i det Hele taget for meget ønskeligt, at der kommer en Lov ud. Jeg tror, at vi trænge overordentlig meget til et Tilfyn med Pleiebørn her i Landet, og selv om vi ikke faae det saa fuldkomment, som vi mene, det var ønskeligt, vil det i hvert Tilfælde være et Fremstridt. Jeg vil være villig til i det Hele taget at stille mig saa imødekommende i denne Sag, som jeg paa nogen Maade kan gjøre det, og jeg finder naturligvis, som jeg før nævnte, saa meget mindre Betænkelighed ved at være imødekommende, fordi Landstinget nu har sat den Bestemmelse ind, at Loven skal gjælde for 7 Aar. Det vil da nok, inden den Tid er gaaet, vise sig, om Loven har været god eller ikke, og saa kan man forandre Loven til den Tid, som den bør være. Men idet jeg nu har nævnt, at jeg vil være saa imødekommende som muligt, saa vil jeg blot sige, at jeg i et Punkt i alt Fald ønsker at stille et Endringsforslag, nemlig ved § 6. § 6 har Landstinget affattet saaledes: „Politiet kan fritage Pleieførældre for Tilfyn under saadanne Forhold, hvor Hensynet til For tjeneste eller Erhverv skønnes at ligge udenfor Bægrunden til Pleieforholdet.“ Her i Folkethinget havde vi i Stedet for Politiet sat Kommuneraadet, og dette maa jeg holde paa, og jeg vil ogsaa eventuelt stille Endringsforslag i saa Henseende. Thi jeg finder, at naar man sammenligner det med de tidligere Bestemmelser, ifølge hvilke man tør overlade til Kommuneraadet at give Tilladelse til at have et Pleiebarn, saa ser det lidt underligt ud, at man ikke ogsaa viser Kommuneraadet den Tillid at kunne dispensere Pleieførældre fra Tilfyn. Jeg kan heller ikke rigtig forstaa, hvorfor Landstinget har gjort saa megen Modstand i den Henseende; thi jeg synes det ene ligefrem følger af det Andet. Dernæst vil jeg ogsaa sige, at praktiske Hen-